

SOUL&FUNK Pels més Menuts

Dossier Pedagògic

Perquè el Soul&Funk pels més Menuts és una bona proposta escolar...?

Aprofitem la vessant més propera de la companyia per proposar activitats per interactuar d'una forma artística amb els infants (de 0 a 6 anys) i els seus educadors/es.

La utilització de l'art lligat a la música, és essencial per treballar la capacitat d'audició, la de concentració, la emotiva, la motriu i la de relacionar-se entre ells/es. Som conscients que incidint en l'entorn més proper dels

infants (famílies i educadors) aconseguirem que l'infant visqui íntegrament el que percep de manera global.

Perquè proposem un Concert de Música Negra?

"Els nadons són públic avui, no esperem a demà!" és una de les frases més repetides per Paulo Lameiro, creador del projecte "Concertos para bebés" a Portugal.

Els infants són persones amb el màxim potencial d'audició i com tothom, necessiten escoltar varietat de sons i timbres de qualitat, estructures riques, estils diversos, harmonies diferents... però quan tenen l'oportunitat d'anar a un concert?

La nostra proposta, és poder viure un concert de Música que tingui el mateix nivell d'exigència musical que tindria un concert per adults. En aquest concert oferirem un repertori adaptat a les seves necessitats així com a l'exigència propia dels més Menuts.

Objectius del concert escolar

- Experimentar l'impacte de les vibracions sonores de la música acústica.
- Ressaltar elements musicals a través de l'interacció amb el material proposat.
- Crear vincles afectius entre l'infant i l'adult.
- Descobrir nous instruments així com els seus timbres
- Compartir vivències musicals des de ben petits.
- Descobrir la música com una de les primeres experiències lúdiques i artístiques dels infants.
- Afavorir el procés d'autonomia i socialització de l'infant.
- Ajudar als infants a descobrir el propi cos i el moviment a través de la música.
- Relacionar el llenguatge musical amb altres llenguatges com: l'oral, el visual o l'afectiu.
- Afavorir l'interès cap a la música entre els participants.

- Oferir recursos musicals als centres educatius perquè tinguin eines per gaudir col·lectivament de la música.

Continguts:

- Viure un concert de música en viu amb el màxim nivell d'exigència musical.
- Creació d'estats afectius provocats per la música.
- Participació activa dels infants en totes les activitats.
- Interpretació de patrons rítmics i patrons melòdics
- Vivència de diferents ambients i atmòsferes musicals.
- Treball a l'aula a partir del conte : ***“La música negra és de tots colors”***.

Treball previ al concert:

Proposem escoltar o llegir el conte: **“La música negra és de tots colors”** (P3, P4, i P5). Amb aquest conte podrem treballar :

- Situació geogràfica de l'Àfrica i Amèrica (el món i els seus continents)
- Quins son els colors que apareixen en el conte.
- Explicar què és el cinema mut (visualitzar alguna pel·lícula).
- Parlar i debatre (amb els grups més grans) de la llibertat, i l'esclavatge.
- Portar el tempo de les cançons amb les mans.
- Proposar ballar cada una de les cançons. Que siguin els propis infants que descobreixin o proposin com ballar les cançons.
- Hi ha diferents moments musicals de pregunta resposta on podem fer cantar als infants.

La Música Negra és de tots colors:

Enllaç SPOTIFY:

<https://open.spotify.com/track/2aFIQjDSZYDKGJvY66dVT9?si=pdvwzhxySReTLe-QH3e5rg>

Vet aquí un dia que una nena va preguntar-li a la seva àvia:

- Àvia, he vist aquella caixa que hi ha a les golfes. Què hi guardes dins?
- Doncs hi guardo els millors discs i cançons de la Black Music, la Música Negra.
- Què vol dir això de Música Negra?
- Si vols els escoltem i t'explico què és!
- Oi tant que sí! En tinc moltes ganes!
- Doncs tot comença així, el viatge de la Música Negra s'inicia amb aquest disc, amb cançons de l'Àfrica.
- Àvia, però aquest disc no és negre, és de color verd.
- Sí, tens raó, és de color verd. Ja t'ho explicaré.

- Aquesta història comença a les selves del gran continent africà. La gent que vivia allà els agradava molt i molt cantar, tocar instruments i ballar. Eren un poble feliç que celebraven totes les seves festes amb molta música i ritme... i si una cosa la tenien clara, era ser molt agraïts a la Mare Terra, per això li cantaven aquesta cançó cada dia, per donar-li les gràcies per totes les coses bones que els donava.

- Àvia en aquest disc de color blau, què hi ha?...
- Doncs en aquest disc blau, hi ha cançons tristes d'un gran viatge per l'oceà. Un bon dia, per les platges de l'Àfrica, van arribar uns homes, amb uns grans vaixells, u(ns homes que tenien la pell blanca. Aquests, sense preguntar-los si volien marxar de l'Àfrica, van obligar els seus habitants a pujar-hi i encadenats de mans i peus els van portar a Amèrica. Allà els convertirien en esclaus.

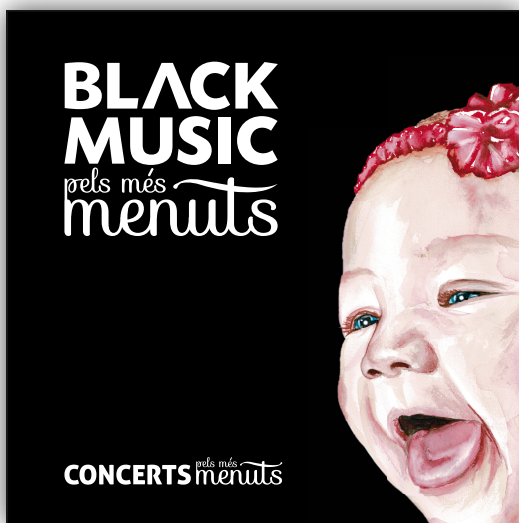
- Aquesta cançó m'ha agradat molt, però... què hi ha en aquest altre disc de color groc?
- En aquets disc hi ha cançons espirituals negres, aquelles cançons que expliquen històries d'aquestes persones africanes, un cop van arribar a Amèrica. A molts els van posar a treballar collint cotó, el qual serviria per a fer vestits, robes, llençols... Uns altres treballaven a casa dels amos d'aquestes grans plantacions. A tots els feien treballar moltes hores i ells, tot i ser esclaus, continuaven cantant cançons perquè els ajudaven a sentir-se lliures i feliços.

- Àvia! Àvia! I en aquest disc de color Lila?
- Aquest disc m'agrada molt. Oi que a tu t'agrada molt cantar? Si Doncs aquesta gent d'origen africà es passava tot el dia cantant: als camps, a casa... però sobretot a les celebracions de l'església. Cantaven cançons espirituals les quals són l'origen del Gòspel.

- I aquest disc? És diferent. És més petit i gris, quina és la seva història?

- Doncs aquest disc és el que s'anomena Ragtime. Fa uns cent anys va aparèixer el cinema, però les pel·lícules no eren com les d'ara. En aquella època les pel·lícules eren en blanc i negre i els actors no parlaven, per aquest motiu en diem pel·lícules mudes. Doncs bé, utilitzaven el Ragtime, un tipus de música, per tal d'acompanyar aquelles pel·lícules.
- I en aquest disc taronja, què hi ha?
- Aquest disc són cançons que explicaven històries una mica tristes i sempre les cantaven acompanyant-les amb una guitarra, a vegades fins i tot amb una harmònica. D'aquestes cançons tristes en va sorgir el Blues que sona així.
- Saps? M'agrada molt el Blues.... Ooooooh! I en aquest disc blau cel, què hi ha?
- Doncs en aquest disc blau cel hi ha la música dels carrers de Nova Orleans. Hi havia música i músics a totes hores i a tot arreu. S'unien molts instruments: clarinets, trompetes, trombons i, llavors, tocaven Swing. Aquest estil de música tant l'utilitzaven per moments tristos, com els enterraments, com per aquelles festes més alegres i divertides. D'aquesta unió de músics en van néixer les Big Bands, unes grans bandes de músics que farien ballar al món sencer.
- Carai àvia, quin ritme té el swing! Sense voler, les cames m'han començat a ballar soles! Àvia... i aquest disc morat?
- Aquest és un dels meus preferits, és un disc de Bebop. Aquesta manera de tocar va néixer a les grans ciutats com Nova York. És aquella ciutat on els edificis arriben a fer pessigolles als núvols de tant alts que son. Allà, músics com Charlie Parker, van portar el jazz de les Big Bands del sud a les grans ciutats com Nova York. A la gent els agradaven molt les melodies ràpides i difícils que improvisaven. Escolta que ràpid que ho feien!
- Com m'agrada el so d'aquest saxo! I en aquest altre de color marró? quina música hi ha?
- Doncs en el disc marró hi ha cançons de Soul, són cançons molt melòdiques que es canten amb molt de sentiment. Recordes el Gòspel? Si Doncs el Soul va néixer anys més tard de la mescla del Gòspel i el Rhythm and Blues. Escolta quines veus més boniques i potents! Veus amb ànima!
- Àvia, i el rosa, què té d'especial?
- Doncs en aquest disc hi ha la força i el ritme de la música Funk. Durant els anys setanta vam ser molts els que vam ballar al ritme de les cançons de cantants com James Brown. Aquesta música sonava per totes les ràdios del món sencer i omplia de joves totes les sales de ball. "Guiropa"!!!!
- Escolta, aquest disc és diferent a la resta, és un disc platejat. Què podem escoltar-hi?
- Doncs aquest disc està carregat de música disco. Als anys setanta la gent volia ballar a les discoteques, aquells llocs plens de llums, fum, colors i molta música. Van haver-hi cantants com Barry White que van posar molt de ritme a les cançons Soul. Amb aquesta música és impossible no posar-se a ballar. Quin records que em porten!

- Però àvia, ja hem escoltat tots els discos de música negra de la teva caixa i hi ha una cosa que no entenc: com és que tota l'estona m'has estat parlant de Black Music o Música Negra i no hi ha cap disc de color negre?
- Tens raó. No t'ho he explicat... En diem Música Negra perquè tot aquest viatge va començar al cor de l'Àfrica i ha estat la gent de color negre qui ha fet créixer, ha compost, tocat i cantat tots aquests estils de música que han arribat a tot el món. I el millor de tot és que avui dia encara surten nous estils, com ara la música Rap o el Hip hop. Però això no t'ho explicaré perquè és una música massa moderna per mi: seràs tu qui me l'explicaràs d'aquí uns anys!
- Oi tant que ho faré! Ara ja ho tinc clar, àvia, la Música Negra és de tots colors!

Escolteu el disc sencer:

https://open.spotify.com/album/66sJyc3ZaiQHeL6ISowSop?si=q4mI7j_kQ9yhAM3s7puYUq